SỐ THỨ 840 NGÀY THỨ TƯ 17 NOVEMBRE 1920 — NGÀY 8 THÁNG MƯỜI ANNAM NĂM (Canh-thân) NĂM THỨ 13

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Lục Tỉnh Tân Văn

Dim. Gérant — NGUYỄN-V-CỦA

ADMINISTRATION ET RÉDACTION : Saigon, Rue Catinat, 168-170 (1er étage)

GIÁ BÁN : Nam-kỳ, Trung-kỳ và Cao-man
Một năm..... 6$00
Sáu tháng..... 3 50
Ba tháng..... 2 00
Mua báo thì kể từ ngày mồng 1 và ngày 15 mỗi tháng mà phải trả tiền trước.

六省新聞
MỖI TUẦN LỄ RA BA KỲ :
NGÀI THỨ HAI, NGÀY THỨ TƯ VÀ NGÀY THỨ SÁU
Mỗi số bán lẻ..... 0$04
TÉLÉPHONE N° 175 | Adresse télégr. : LUCTINH-SAIGON

GIÁ BÁN : BẮC-KỲ, LÀO, ĐẠI-PHÁP VÀ THUỘC ĐỊA.
Một năm..... 7$00
Sáu tháng..... 4 00
Ba tháng..... 2 25
On s'abonne sans frais dans tous les bureaux de poste.

POUR LES ANNONCES, s'adresser : à SAIGON : Aux bureaux du journal. à HANOI : Aux bureaux du Trung-Bắc-Tân-Văn.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

MỤC-LỤC

1. — Rộng phép sắm súng.
2. — Quan Tổng-thống Long về Pháp.
3. — Trừ thói tệ.
4. — Phong thưởng.
5. — Đấu Ôtô kết bông.
6. — Thưởng Bửu tinh.
7. — Phansa nhơn vật.
8. — Ăn xá.
9. — Tiểu đàm.
10. — Văn-ngôn.
11. — Hỉ tin.
12. — Thông báo.
13. — Hướng truyền.
14. — Oan kia theo mãi.

附借國債 SOUSCRIVEZ A L'EMPRUNT NATIONAL 義民必宜
Nghĩa dân nên mua giấy quốc-trái

RỘNG PHÉP SẮM SÚNG

Một đều Chánh-phủ nên ngừa

Trước khi luận đến sự Chánh-phủ rộng cho điền-chủ hoặc tài-chủ và làng sắm súng để phòng quân đạo tặc, mấy năm nay hằng lừng lẫy trong chốn thôn quê, tôi xin để lời cảm ơn quan Thống-đốc Le Gallen, đương quyền Tổng-thống Đông-pháp, một lần nữa. Theo như thơ của ông Le Gallen tư cùng các tỉnh mà dạy về việc mở rộng phép sắm súng cho làng và hào gia phú hộ, có khoản chỉ thiệt rằng nếu trộm cướp mà dám lừng lẫy, tại vì nhà giàu ở cheo leo không súng giữ nhà, chức việc làng gánh việc tuần phòng không có khí giái, còn đạo tặc thì đâm nào cũng có súng. Cớ ấy, nên mỗi khi có ăn cướp, thì tài gia cứ lo lánh thân, chẳng hề dám đương, còn làng xóm thì không dám tiếp, làm cho kẻ cướp lừng.

Nếu làng tuần phòng và tài-gia mà có súng, để đồng tâm hiệp lực mà tương tiếp thì trừ loài đạo tặc như thường. Mà hễ trừ nổi, thì lẽ cố-nhiên, lũ cùng hung cực ác đó phải bớt lần. Ấy là chánh lý, dầu cho ai cũng không thể bài bác nổi. Một đều phải biết Chánh-phủ mà rộng cho sắm súng và dạy như thế, là Chánh-phủ muốn cho các làng đạo tặc thường dấy đó có súng tuần phòng và hào gia phú hộ ở bốn hướng làng có đủ khí giới mà đương cự, chớ chẳng phải Chánh-phủ muốn cho góc nầy có năm mười cây còn góc kia không có gì hết. Mà xưa nay, trong xứ, tưởng ai cũng thấy biết, những nhà được phép sắm súng là nhà nào? Tỉnh những nhà giàu có lớn và có thế thần, dầu trong giòng năm bảy anh em, ở kế cận nhau mà là nhà rần rát, thì đều xin được phép sắm súng tất cả, làm ra một góc làng đó có năm bảy cây, góc làng kia không có một. Nếu nay Chánh phủ muốn cho trọng làng mỗi nơi mỗi có súng mà phòng bị kẻ cướp, mà không chước lượng cách cho phép sắm súng thế nào, thì, theo ý tôi tưởng, Chánh-phủ cũng chẳng đặng như sở nguyện, vì — tôi xin nhắc lại một lần nữa — thói nhà Annam, nhà rần rát, dầu năm bảy anh em ở kế cận nhau, hằng mong mỏi, kiếm thế cậy thần, xin cho cả năm bảy anh em đều có súng.

Lời tôi châm quê đây chẳng phải là lời hư không, lời vô cớ. Thử xem trong các tỉnh, từ xưa đến nay, cách cho phép sắm súng ra thế nào.

Mà nếu, mở rộng phép sắm súng mà chẳng chước lượng [illegible] sự tệ ấy, để cho chỗ thì năm [illegible] cây, còn chỗ thì không có, thì nhằm cũng chẳng ích gì cho lắm, chẳng phải nhằm ý Chánh-phủ muốn.

Thế thì phải sao?

Theo ngu kiến tôi, muốn rộng [illegible] sắm súng cho có thể trừ loài [illegible] tặc. Chánh phủ cũng nên cử trong mỗi tỉnh một bản phái-viên để riêng xét về đơn xin sắm súng, đặng mà chia ra cho đều đủ bốn hướng làng; làm như vậy đã khỏi mất lẽ công bình mà Chánh-phủ lại đắc kỳ sở nguyện.

Ngửa trông Chánh phủ niệm tình, xét thử ngu kiến nầy, như quả vậy chẳng sai, nên chước lượng ngăn ngừa mối tệ.

L. H.

Quan Tổng-thống Long về Pháp

Vì quốc-sự, quan Tổng-thống Maurice Long chiều mai xuống tàu Porthos về Pháp-quốc, vậy quan Thống-đốc Nam-kỳ truyền cho bá tánh hay, lựu lời hiệp cùng ngài mà tiễn biệt quan Đầu Thuộc-địa.

Ông Long đang mười giờ xuống tàu Porthos và tiếp quan khách tiễn hành lại đó tới 11 giờ.

Trừ thói tệ

Ăn mày hay nói láo.
Làm phước phải coi chừng.

Không hiểu được bởi cớ chi, mà mấy tháng nay Châu thành sanh ra nhiều ăn mày quá!

Mấy năm trước thì lính tuần-thành hay bắt buộc vào ở nhà dưỡng-lão của Nhà-nước, đã tính với các bà-phước nuôi giùm, là vì thường chúng nó toàn những đứa bịnh hoạn, tàng tật gớm ghê cho mắt, mũi thiên-hạ, hoặc sợ bịnh truyền nhiễm, hoặc thấy tồi tàn cái thân mà thẹn, cho mình cũng như cho người.

Đã biết đứa ăn mày, thì thường là kẻ vô phước mồ-côi, đơn độc, không còn bà con chi nữa mà cậy nương, nên mới đánh liều cho qua ngày tháng xin ăn, ai thương nhờ thương, ai ghét cũng chịu, tục cho là đứa cùng.

Nhưng phải chia nó ra làm hai chi, một chi là tàng tật, mà phải thương, còn một đám bịnh hoạn mà đáng kiếp, không nên thương.

Đám tàng tật mà phải thương, thì ít, là toàn những kẻ hoặc rủi ro, mà bịnh hoạn, vô phước, mà mang tật, hoặc hết bà con cậy nương, hoặc có mà nhờ cậy không được. Cùng chẳng đã mới vào chỗ bố-thí mà cầu sanh.

Còn đám kia cho là khó thương, là vì chúng nó chung thân, hoặc làm sự bất thiện, ác đức, hoặc tàn tật, phần chủ, mà phụ mang tật bịnh, dầu có bà con, anh em, ai cũng thương không đặng, cùng đó vào nhà thí, cũng còn ăn ở cho đến mười bà-phước mà không thương, phá phách, làm chuyện tầm vầy, bị đuổi ra đi ăn mày, đói no cho đáng kiếp. Cái đám nầy là đạo chợ kiếm ăn, phải coi chừng.

Ngựa quen nết cũ, hay dùng cái lưỡi lanh mà gạt gẫm người ta, cũng như nó đã đi xin, mà còn phòng có ý gian tham, ai ngó lơ giống chi nó cũng lấy được hết.

Rủi mà bị bắt, thì lại đấm mũi lăn dây, chén đá chọi chén kiều, gây vãi lại mà trừ.

Bởi vậy nên mấy người hay có từ tâm, hay bố thí, là vì cái lòng yếu ớt, hay thương xót bất tử, không suy không xét, hễ gặp nó, thì mau mau đứng lại, cho xu, đã thất công, mà lại vô ích, tưởng phải làm như vậy là có phước có phần để dành về sau — sai lầm. — Là vì đứa đã toàn ác, trước trời đã phạt nó, sau bà-phước đã đuổi, thiên-hạ không ưa, sao mình lại ưa, cũng như mình tránh phải, mà theo quấy sao? Bởi trước nó làm nhiều sự không hiền, phải ra thân như vậy.

Cũng như một bài-phạt hình nó, phải khổ chịu chung thân cho bỏ ghét, mà còn thương nỗi gì nữa? Thà để nó đói chết cho rồi, họa may kiếp sau, có lẽ nó khá hơn chăng; thì là thuận theo thiên lý. Chớ như cầm xu mà giúp đứa ác, thì cũng như mình, không sợ ác mà lại nuôi ác nó sống lâu, đặng phá thiên hạ chơi sao?

Đó là nói hai phe ăn mày, thiện ác khác nhau, còn những kẻ chẳng phải tàn tật bịnh oạn chi, nhưng có một tật làm biếng, không lo làm ăn, một cha con hay là mẹ con dắc nhau làm ăn mày, mà ăn cả bầy, là nghĩa lý gì? Mẹ thì 9, 4 mươi tuổi, con có đứa cũng 9,10,12 tuổi, vài đứa lớn con nữa, mà nỡ ngày thì, đi xin ăn, tối kiếm lề nhà, cầu tàu mà ngủ thì các đấng nầy nghĩ coi tại sao vậy, chúng nó tính cho nghề ăn-xin, là nghề trên hết bá nghệ sao. Chớ như mẹ đi làm mướn, con lớn đi ở tháng, nuôi nhau không nổi sao?

Có một ngày kia, thấy sự như vầy nỗi tức cười, 4 mẹ con 3 đứa đứng xa xa, một đứa vào tiệm xin ăn. Trong tiệm vừa cho một chén cơm, ba mẹ con kia áp lại nài xin cho mỗi đứa mỗi phần, tiệm nói, đã cho một đứa chia nhau, của đâu đủ mà cho nhiều, ba mẹ con nói con cho rồi, đi rồi, không phải của tôi. Tiệm thấy vậy, hòn bung chế mỗi chén nữa, cho bà đứa mà thôi, thì nó lại không chịu đi, mà chỗ có gì thịt, ăn với cơm mới được, còn không ăn sao vô. Tiệm thấy vậy, cũng chịu lòng sắm cho mỗi miếng gỏ ăn nữa, 3 mẹ con mới chịu ra đi, lại ngã ba hiệp lại, với chén cơm khi nãy mà ăn với nhau....

Trong đám ăn mày nầy quả thiệt còn nhiều sự tệ lắm, đã biết dẫu cho nước nào cũng có ăn mày, ăn xin, mặc lòng, mà không có cái thế như [illegible] đâu, ăn mày thì thiệt [illegible] đều rõ đều mến, thường cho ăn no chớ không có ghét.

Thường thường đứa bị tàn tật mà ăn mày, chớ như đau ốm thì ở nhà thương luôn luôn. Mà hễ có tích chi mà phải tật, phải bịnh, thì có treo tấm bản trước ngực, cho thiên hạ rõ, chớ không có nói láo đánh lưỡi mà gạt xin người ta như vậy đâu. Cũng

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Rượu mạnh hiệu **DEJEAN** đá thơm mà lại ngọt
làm cho những tay thạo rượu thảy đều khen ngợi
Chỉ một mình hãng **Denis frères** *có trữ mà thôi*

như một đứa ăn mày thiệt, mà có thêm 3 4 đứa giả ăn mày, thì là không phải ăn mày, ban đêm làm ăn trộm không biết chừng.

Chớ như có cái đám biết mình tàn tật, thì lại lo học nghề hoặc nói thơ, đờn địch, đám nầy trong bọn chúng nó cũng nên bắt chước mà độ thân, coi phải thanh mà lại khỏi mang tiếng ăn mày, không phải làm biếng, mà kiếm ăn như sắp nói trên, người biết đều phải nghĩ mà thương nó, là vì chúng nó có điểm nhơn tâm mà tránh sự ăn mày, hay giỏi làm nghề mà đỡ đói, cũng nên thương.

N. H. V.

Phong thưởng

Trong dịp lễ Ngũ-tuần Dân-chủ

Nhơn dịp lễ Ngũ-tuần Dân-chủ, Chánh-phủ phong hàm tước cho chư quí vị kể tên sau đây:

Đốc-phủ-sứ hàm

Ông Huỳnh-ngọc-Bình, phủ nhứt hạng hưu-trí.

Phủ-hàm

Ông Nguyễn-văn-Giám, cựu giáo-thọ hưu trí.

Huyện-hàm

Ông Nguyễn-hữu-Nghi, cựu thông-phán cực phẩm hưu trí.

Ông Nguyễn-văn-Cân, cựu Thừa-biện dinh Đốc-lý thành-phố Saigon hưu trí.

Ông Nguyễn-hữu-Binh, cựu Cai-tổng nhứt hạng hưu trí.

Ông Phạm-ngọc-An, cựu Cai-tổng nhứt hạng hưu trí.

Ông Lê-bá-Cang, đương chức Nghị-viên Quản-hạt Hội-đồng.

Ông Nguyễn-khắc-Cần, đương chức Hội-viên phòng Canh-nông.

Ông Khương-thành-Nguyên cựu Nghị-viên thành-phố Hội-đồng Chợlớn.

Bổn-báo kính mắng cho chư quí vị vinh phong.

L.T.T.V.

Đầu Ôtô kết bông
và
chưng mặt tiền các hãng

PHẦN THƯỞNG

Hội phát phần thưởng cho những xe kết bông khéo và các mặt tiền của các hãng chưng đẹp, đã định nhập hai việc làm một mà phát hai hạng phần thưởng, một hạng thượng đẳng và một hạng nhứt đẳng.

Về xe thượng đẳng:

Ông Bec, (Postillon de Longjumeau) xe ngựa xứ Longjumeau, có tích, xứ nầy năm 1568, có giặc đạo Thiên-chúa và lạc đạo, rồi cũng làm tờ hòa.

Bà L. Héloury, (Parasol de Robinson), cây lọng của bà Robinson, là một bà văn vật giỏi mà hát cũng hay.

Ông Poujade de Ladevèze, (Libellule rose), con chuồn-chuồn màu hồng.

Bà Cluzeau, Ghe bầu (Jonque tonkinoise).

Bà De la Pommeraye, (La Moissonneuse), con gặt.

Bà Denier, (Tonnelle de Glycine), cái nguyệt cung dưới cây lá.

Ông Trần-trịnh-Huy, (Sampan japonais), Ghe Nhựt.

Cô Perrin, (Tank), Xe-ôtô phá trận.

Còn phần thưởng hạng nhứt:

Ông Callifano fils, Xe-đạp ba-bánh, (Tricycle).

Ông Texier, (Bonbonnière), bình đựng bôn-bon.

Bà Legros, (Avion), máy bay.

Bà Vieillard, (Voiture fleurie), Xe bông.

Cô L'Helgoual'ch, (Écrevette) con tôm.

La S. T. A. S. O., (Char symbolique), cái cộ dấu tích xưa.

Cô Purgues, (Carnot à voile), Thuyền bé có buồm.

Về mặt tiền các hãng.

Phần thưởng thượng đẳng

Nhà Saffort.

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của.

Nhà Richaud

Nhà Cie coloniale d'Exportation.

Phần thưởng hạng nhứt

Nhà Denis frères.

Nhà Jacque et Cie.

Nhà bà Danh.

Nhà bà Mattei.

Nhà Nguyễn-hữu Sanh.

Nhà bà Chauvin.

Nhà bà Vuattoux.

Hội sẽ chọn ngày cho hay đến mà lãnh đồ thưởng tại đâu.

Và rao cho mấy chủ xe và nhà mà không có tên thưởng trên đây, cũng sẽ có mỗi chủ mỗi vật, sẽ phát cho, để làm kỷ niệm của ngày lễ năm chục năm dân-quốc.

Kiểu lỗi. — Trong chữ Phansa nhiều chỗ khó hiểu một chút, dịch mau có sai siêu xin miễn chấp.

Ph.d. N. h. V.

Trường nào ăn uống kĩ-lưỡng hơn	NGUYỄN-
Trường nào thầy dạy siêng cần hơn	XÍCH-
Trường nào bó buộc học-trò hơn	
Trường nào không cho thân-nhơn lãnh học-trò ra, trừ ra cha mẹ được quyền lãnh mà thôi, ấy là	HỒNG,
Trường nào nghỉ ít mà học nhiều hơn	HỌC
Trường nào không cho học-trò tá túc nhà ngoài (tỉ như nhập học thì phải vào trường luôn) ấy là	ĐƯỜNG.

Thưởng Bửu-tinh

Vì chiếu chỉ ngày 5 Novembre 1920, chư quí vị kể tên sau nầy đặng thưởng bửu-tinh.

TỨ ĐẲNG BỬU-TINH

Ông Lê-quang-Hiển, Đốc phủ-sứ, hưu-trí.

» Tôn-thất-Tram, Tổng-đốc, tỉnh Thanh-hóa.

NGŨ ĐẲNG BỬU-TINH

Ông Trần-đình-Bạch, Tổng-đốc, tỉnh Nghệ-an.

» Nguyễn-đức-Tố, Đốc-phủ-sứ, tỉnh Trà-vinh.

» Chế-quang-Ân, Tuần-phủ, tỉnh Kiến-an.

» Đặng-ngọc-Đánh, Tuần-phủ, tỉnh Quảng-ngãi.

» Lương-khắc-Ninh, Nghị-viên, Hội-nghị-tư, Nam-kỳ.

» Nguyễn-tri-Kiêm, Tham-tri, tiền bộ Thượng-thơ.

Bổn-báo mừng cho chư qui-quan được vinh-diệu.

L.T.T.V.

Trường nào lệ luật trừng trị tuồn trộng gắc gao, nghiêm chỉnh chẳng khác nữ học-đường, ấy là.	NGUYỄN- XÍCH-
Trường nào có thầy dạy Luân-lý giữ gìn nết na cội rễ nước nhà cho trẻ nhỏ nhiều hơn	HỒNG,
Trường nào mỗi tuần chúa nhựt có thầy sốt sắng đem học-trò có đạo đi lo việc linh hồn, như là thứ bảy xưng tội, chúa nhựt rước lễ, hơn. . .	HỌC ĐƯỜNG.

Cha mẹ nào muốn cho con mình học hành mau tấn bộ thì nên đem đến trường NGUYỄN-XÍCH-HỒNG, mà xin thọ giáo, ấy là nơi đúc nẳng nhơn tài.

Phansa nhân vật

(*Tiếp theo*)

Sắp dọn phòng tiệc hoặc phòng rước khách

Cái cách sắp dọn, là một cách tự nhiên khéo của nước nhà, dầu phòng lớn nhỏ thế nào, cách thức châm đi chế lại sắp để khéo, thì coi mới đúng con mắt được, thì cũng nhờ chẳng phải học hay là ai dạy mà được, tại nơi ý chỉ của người, hễ tim-tê phong-nhã biết thường tục lệ, thì làm được, làm rồi trông vào, thì cho ai cũng xem vừa lòng cả.

Như Annam mình, thì thường có một tài dọn bàn chưng bình bông dĩa quả, mà tục lệ thì có bàn là bộn, giã như nhằm đám bò-bàn, thì là bớt hết một phần khéo rồi, mà lệ hễ dọn sắp, thì cứ giữ có một mặt tiền vì căn bổn mà thôi.

Như qua Phansa, rồi thấy một cái phòng tròn như mặt ghế xây, kinh tâm 100 thước không thiếu, trông trơn, rồi mới làm sao mà sắp dọn coi cho vừa lòng thiên hạ?

Phòng 100 thước kinh-tâm nầy, thường kêu là phòng-lễ (salle des fêtes).

Để dành, hoặc cho các vị thông thái giảng thuyết, hoặc mời các quan đại thần mà bàn nghị sự ích chi đó, như thường phải đông lắm, có mấy muôn người dự thính một người đứng giữa mà nói chung quanh lắng-lặng mà nghe.

Còn như nhằm sự nhỏ nhoi, có ít người thì phải dọn làm sao, chớ có phải là để trống, mà chịu lính lăng vậy sao.

Cái cách trồng cây, dưỡng cỏ của Phansa lại còn là một cách tuyệt thủ hơn nữa, đủ màu, đủ sắc, muốn màu sắc nào cũng không chạy.

Phòng thì lót toàn gạch bông tốt nhứt hạng, rồi chậu nhỏ nhỏ có, lớn có, trồng cỏ sắc nầy màu kia, đem đến sắp làm nền, coi như bốn bông trông ngoài trời còn phải nhường, mà mình đi đến đó còn vài chục thước chưa cho là cỏ mà sắp, tưởng có khi một tấm thảm rất đẹp đã trải lên đó mà thôi, che đậy khéo quá, cho nên con mắt người ngó vào, chẳng khi nào mà thấy những chậu, việm chi cả, khi đến gần thì cũng còn tưởng là, cỏ trồng dưới đất mọc lên mà thôi, chừng lên lấy tay vạch ra thì mới rõ có chậu.

Tính anh xảo thủ, nhằm khi nhằm đám mà phải hội giờ tôi, thì lại thêm đèn điện xen vào có đủ màu, coi nguy nga, xuân sắc biết chừng nào, thiệt là cổ kiếm hy hữu. Cảnh tiên thế nào chưa thấy, chớ cảnh nầy thấy cũng đủ cho là hơn thiên hạ sự nhiều rồi.

Ng. h. V.

(*Còn nữa*)

Trường thương-mãi

BÚT TOÁN

Trường Thương-mãi bút-toán tiếng Annam bãi ới ngày 1er Décembre 1920 thì nhập. Vậy các trò muốn học, mau gởi đơn tới ông Nguyễn-văn-Của, chủ hội, mà xin kẻo tới ngày 25 Novembre nầy, không thâu đơn nữa.

Ân Xá

Nhơn dịp lễ Ngũ-tuần dân-Chủ ngày 11 Novembre mới qua rồi đây, quan Tổng-Thống Đông-Pháp nhứt định tư về viện xin ân xá cho tù tội Annam trong xứ và cũng xin ân cho những người phạm tội về việc nước.

Ấy là đức trọng, ấy là nhân cao; chưa ắt bên viện phê chăng, (*mà không lý không*) chớ một lời định thế ni rất đáng cha mẹ dân trong xứ.

Bổn-Báo xin vỗ phép thế mặt cho bàn dân Annam cảm ơn trước Chánh-phủ Nam-kỳ rộng lượng.

L. T. T. V.

Tiền đàm

Trong mùng ngâm thi

Nhà thầy thượng X. thông thạo lắm, vẫn hiểu sách thánh hiền đức hạnh. Vợ chồng thầy trước chưa sắm sanh đặng một trai mới nên [illegible] cũng như trứng mỏng. Thầy thiếm lão thông thi pháp: thường ở nhà, hễ thầy mở miệng ra một câu thi, tức thì thiếm nối đuổi theo đáp lại! Tài nghề rứa, ai lại dâu với con trong nhà, nên cậu Hai tuổi còn thơ ấu mà làm thơ khá cái!...

Bởi thiếm thông tài đức dường ấy nên thầy chẳng có hề sợ sợ!... Thiếm [illegible] lên biểu, tức thì thầy đặt [illegible] chi quí dường bao, đương viết thơ, xem sách chi, cũng mau dạ dạ rón-rén bước lên; bằng không sư tử cái vặn họng!! (Thầy thông X. sai-sẻo quá!)

Đã biết vậy mà thầy cũng không tởn, cũng lượm lặt kiếm chác với đời: Thầy có tư tình một ả, thật là tuyệt sắc giai-

HỞI NGƯỜI ANNAM

Chớ nên lộn thuốc của Ngoại-quốc với thuốc **Xứ Algérie** là Thuộc-địa Langsa. Hễ biết lựa **thuốc rời** và **thuốc điếu trái đất ở xứ Algérie mà hút**, thì tức là dùng đồ **thổ sãng Algérie quả thiệt là đồ thổ sãng Đại-pháp** và chẳng có thứ thuốc nào ngon bằng

Hãy nên hút thuốc hiệu TRÁI-ĐẤT

nhân, lại thêm đủ nghề cầm, kỳ, thi, họa (Chị Kiều coi bộ khá hơn à Hoạn ở nhà.) Bởi vậy nên thầy đắm say, mê-mẩn. Ban đầu thiềm chưa hay; sau rõ dặng, nói chi: bảo, ghẻ, trách, nỏ, chén bác đều tuôn; thiều chúc nữa thì đốt nhà! Cám thương thầy X. bị đào-bới, roi-vọt cũng như!! Vậy mà cái sóng khuynh-thành của thiềm nhỏ bao giờ thầy khóa lấp cho dặng. Nỗi sợ vợ nhà, nỗi trông vóc ngọc người nghĩa, mà thầy nằm dù-dầu, hình-hài hao-kém

Một bữa chúa nhựt, thầy dặng thơ tình-nhân thầy hẹn năm giờ cùng nhau dạo chơi Sở-thú. Mà đi đâu dặng, có sư tử ghiềm một bên. Thầy nhớ quá đỗi, lôi nằm trằn-trọc, khôn nhắp giất nồng; đến canh khuya còn chưa ngủ dặng. Gần sáng, mỏm mỏi, thầy mới thiêu-thiểu, bỗng thấy người tình cốt-cách như tiên, nhặt-khoan lần bước vào. Cha chả, thầy chỉ xiết nỗi mừng, cùng nhau chung gối mặc tình nệm nhụy vườn hoang. Thầy vẳng-vẳng nghe người yêu của thầy ngâm rằng:

Khoái lạc cùng nhau có bữa nay,
Ớ tình, ớ nghĩa, ớ duyên này!
Bao giờ mới dặng thành giai-ngẫu,
Thôi!... hề tạn mặt, chàng cứ... quậy!

(Bởi lòng thầy tư-tưởng ước-ao quá lẽ, nên thầy mơ-màng giấc mộng thầy người tình trao mấy lời tôi-yêu dường ấy.)

Nghe dức lời thầy khoái chí vô cùng, tay thì ôm riết bạn vào lòng, mơn-trớn, ấp-yêu, miệng lại lọc lớn lên đáp lại rằng:

Cô mi tỏ thật hay,
Mau kiếp mỗ ra tay.....
. . . . . .

Nào dè, trong lúc thầy bỡn-cợt cùng tình, té ra thầy ôm thiềm, nằm một bên, làm mất giấc ngủ người; lại nghe thầy mớ hai câu như vậy; rõ thấu lòng chồng, sục-sục máu ghen, thầy chưa tiếp đủ bốn câu, thiềm vạch vẽ non, véo một cái bóc..... đọc rằng:

. . . . . ợ!... ợ!...
Lêu, lêu, lêu, mắc cở,
Cô nào gọi cô mi?...
. . . . . nói cho đi!
Tay gì ra tay hử!
. . . . . Quá dữ!

Châu ôi! Thầy la lên một tiếng, hai tay ôm vế lích-hà, rưng rưng giọt lệ, gượng-gạo trả lời:

Gọi bậu cô mi chớ gọi ai!
Đêm nay ta quyết sức ra tay,
Chung vui giúp bậu trong đôi lát!
. . . . . Có chi, bậu hạch-hải.

(Thật lẹ miệng bằng cậu phơi đồ của ông P. Kỷ!)

Thiềm thông hứ một cái cốc... làm thinh!

Cậu Hai cũng nằm một bên, nghe om sòm, tỉnh giấc lờm-cờm ngồi dậy, la lên:

Ba làm rầy rạt hoài!
Mất giất ngủ con trai,
Ba thiệt sao kỳ quá!
. . . . . Tôi mét má!

(Quả con trời! Ấy thầy thiềm cưng mó quá, nên nó cung-kính thầy thiềm đó!)

Thầy X. thầy vợ không kiên chẳng nói chi, đến con cũng không nể nữa. Thầy buồn-bã than dài, ngâm thi giải muộn (đến thế cũng chẳng quên thi phú!)

Vợ con sao nỡ-cứ trêu ngươi,
Ta nhắm xem ta đáng bực người!
Mà hễ nói ra, đau nhứt-nhối!
(Uả mà!...) Vợ ta, ta sợ, sợ ai cười!!!

(Xin chư-tôn miễn nghị, chẳng qua là chuyện mua vui đôi lát đó thôi...)

Tình Xứ (E.N.)

Bổn-quán cứ nguyên văn mà ấn-hành, xin chư khán quan lượng cho vậy,

Hỉ Tín

KÍNH

Mời ông, bà đến ngày 9-10 tháng mười Annam 18-19/11 đúng 6 giờ chiều, mở lòng huệ cố đến uống rượu cùng vợ chồng tôi lấy thảo. Bữa [illegible] là bữa tôi đưa con gái tôi là Lâm-thị-Thảo 17 tuổi, chịu chữ vu-quy về làm bạn cùng Trương-văn-Vấn ở làng An-Lộc-Thôn, Gia-định.

Nếu đặng lòng tưởng đến, vợ chồng tôi rất cảm ơn, một tiếng chúc của ông bà ắt là đôi lứa chau đặng bền giai tơ tóc.

Nay kính,

LÂM-VĂN-BẢY.

186, rue Bourdais 186.

Clerc d'Avocat

Etude de M. Foray Saigon.

Văn Uyển

(Variété littéraire)

Les femmes et le secret

Rien ne pèse tant qu'un sécret:
Se porter loin est difficile aux dames,
Et je sais même sur ce fait,
Bon nombre d'hommes qui sont femmes.
Pour éprouver la sienne un mari s'écria,
La nuit, étant près d'elle:
O dieux! qu'est-ce cela?
Je n'en puis plus! on me déchire!

Quoi! j'accouche d'un œuf! — D'un œuf? — Oui, le voilà.
Frais et nouveau pondu: gardez bien de le dire;
On m'appellerait poule. Enfin n'en parlez pas.
La femme, neuve sur ce cas,
Ainsi que sur mainte autre affaire,
Crut la chose et promit ses grands dieux de se taire.
Mais ce serment s'évanouit
Avec les ombres de la nuit!
L'épouse, indiscrète et peu fine,
Sort du lit quand le jour fut à peine levé;
Et de courir chez sa voisine:
Ma commère, dit-elle, un cas est arrivé;
N'en dites rien surtout, cas vous me feriez battre:
Mon mari vient de pondre un œuf gros comme quatre.
Au nom de Dieu gardez-vous bien
D'aller publier ce mystère.
Vous moquez-vous? dit l'autre; ah! vous ne savez guère
Quelle je suis. Allez, ne craignez rien.

La femme du pondeur s'en retourne chez elle.
L'autre grille déjà de conter la nouvelle;
Elle va la répandre en plus de dix endroits.
Au lieu d'un œuf elle en dit trois.
Ce n'est pas encor tout; car une autre commère
En dit quatre et raconte à l'oreille le fait.

Précaution peu nécessaire;
Car ce n'était plus un secret.
Comme le nombre d'œufs, grâce à la renommée,
De bouche en bouche allait croissant,
Avant la fin de la journée
Ils se montaient à plus d'un cent.

La Fontaine.

Đờn bà với việc kín

Việc chi kín rất nặng nề:
Đờn bà hẳn thật khó bề rinh xa;
Đều ni ta biết chán mà,
Đờn ông lắm kẻ tánh ra đờn bà.
Anh kia muốn thử vợ nhà,
Bên nàng, khuya dậy miệng la như vầy:
« Trời ơi! Cái cái gì đây?
Tao đà rủ riệt, chơn tay như dẫn!
Sao mà trong bụng đau rân!
Y coi! tao đẻ quả tang trứng gà! »
Vợ mau hỏi: « Trứng đâu nà?
Đây nầy, sốt giẻo, phải là trứng so.
Nhưng mà đừng nói chi mô;
E người biết chuyện, kêu cho mụ gà. »

Chị ta tánh vẫn thiệt thà,
Nghe qua chuyện ấy, bụng đà chíp tin.
Bèn thế vai vác chứng minh,
Nghe sao hay vậy, làm thinh chẳng rằng.
Nhưng mà bóng tối vừa tan,
Thế kia nó cũng vội vàng cút luôn!
Nàng hay thóc mách tứ khôn,
Trời vừa rạng sáng đã tuông khỏi giường,
Chạy qua con mẹ ở gần:
Nói rằng: Có chuyện đi thường, chị ơi;
Nhưng mà nghe biết thì thôi,
Chị đừng nói lại, e tôi phải đòn,
Chồng tôi nó đẻ trứng non,
To bằng bốn trứng đem đun, chị ơi!
Ôi ôi! tội nghiệp tôi ôi,
Chị đừng có dờ chuyện ra rộn ràng. »
Chị kia lỏ mắt trách rằng:
« Lựa là bậu phải nói năng những lời.
Đã nầy coi lại là ai?
Đi đi, đừng sợ, chuyện nầy chẳng chi. »
Nay anh đẻ chứng ra về,

Chị kia thói đã nóng nghề học chơi.
Đi cùng hơn trót chục nơi,

Trứng kia có một học thời ra ba.
Song chưa có hết đâu nà;

Có con mẹ nọ cho là bôn ngay.
Chuyện thì dì nhỏ bên tai.
Nhưng mà vô ích, khi nầy đã om.

Truyền ngôn hay dập hay dồn,

Chưa chiều thì trứng nghe đồn quá trăm.

Nguyễn-ngọc-Ẩn, phiên dịch.

VIỆC MỚI TRONG NƯỚC

(Nouvelles du pays)

GIÁ BẠC VÀ GIÁ LÚA

Giá bạc kho nhà-nước 10 fr 75
Giá lúa, tạ 100 kil. chở tới nhà máy Chợ-lớn (bao trả lại) 3 \$ 55 tới 3 \$ 80.

NAM-KỲ

(Cochinchine)

SAIGON.

Dây thép đứt

Bị bão dây thép đứt từ khúc sửa chưa rồi, nên xải chưa được, chừng rồi sẽ rao cho thiên hạ hay.

Từ Annam ra Tonkin.

Học chữ Tây

Trong nhựt trình Echo Annamite gần một tháng rồi, có làm bài quốc ngữ dịch ra tiếng Phansa rất hay.

Tưởng như mấy người còn thiếu cũng nên thừa cơ mua mà học thêm rất nên có ích cho mình.

Học sư bất như học hữu là như vậy,

N. h. V.

Mất

Ch.-D..., 26 tuổi, minh-hương Quảng-đông, làm mái-chín hãng Geoffray, ở đường Đỗ-hữu-Vị, số 6, khai mất hôm 5 tây, lối 6 giờ chiều, tại đường Paul Blanchy, trước nhà thờ, một cái bóp-phơi đựng giấy thuê thân năm 1920, Saigon, số 134-M.H. và nhiều giấy tờ khác mà ròng những giấy lộn chớ không có miếng giấy bạc nào cả.

Xe hơi

Bữa 5 Novembre, lối 7 giờ rưỡi mai, xe hơi số 996 C của Huỳnh-thị-Ng... ở Cholon, đường Charles-Thomson, số 119, Ng.-học-T... 23 tuổi, cầm bánh chạy đường Chasseloup-Laubat đụng nhằm thằng nhỏ Huỳnh-văn-H... 13 tuổi, té trầy mình. Thôi, cho tiền ăn bánh chơi đừng khóc, em.

Du côn cạn!

Bữa 7 tây, lối 11 giờ, tại Chợ-cũ, trước rạp hát xiếc, một người bưng bánh ngồi đi bán, có một thằng nhỏ tên họ chi không biết, độ chừng 16 tuổi, lại lén ăn cắp [illegible] Nguyễn-văn-V... 17 tuổi, ở đường Duranton. Thấy gian không chịu, mới rầy nó, nó ta chẳng nghe lại rút dao xếp đâm V... một dao trầy cổ.

Ông men

Đêm 7 tây, lối 11 giờ, người kia ở rạp hát xiết uống rượu say làm rầy rà om sòm trước rạp hát bóng Eden. Hai người biện [illegible] anh va theo về [illegible] chịu đi nên phải đem [illegible] về bót, cho ngồi khám đợi ông men xuất rồi làm giấy phạt. — Say quá bộ!

Cũng say

Tôi bữa 6 Novembre, lối 8 giờ rưỡi, một người lính mạch-lô tên Ng.-v-M... số 5184 cũng bị ông men hành nên đi ngoài đường nói bậy nói bạ, đụng ai thoi nầy, thoi một người kia đi gần y rồi lại xô xe kéo số 130 lật hư. Một

người lính sơn-đá làm biện bắt cậu ta đem về bót đợi hết say xin ba-trước lên đắc về trại.

CHOLON.

Mất giấy

Thầy Kiết-ma Ng.-văn-B . 33 tuổi, đứng bộ đinh làng Phước-vân (Cholon), ở chùa Mỹ-phước.-Tự, về ấp Phước-quản, khai mất giấy thuê thân và giấy thầy chùa.

Ráng tụng riết rồi cô hồn đem về trả cho mà.

Móc túi

Một tên kia lạ mặt, tác chừng 35 tuổi, bị tập nõa, vì tội móc túi lấy một cái đồng hồ và một sợi giây chiền vàng giá 101 $00 của chệc Lý B... 46 tuổi, bang Triều-châu, số 71025, làm việc hãng buôn, ở đường Mytho số 13.

CAOLÃNH

Ăn cướp

Đêm 3 rạng mặt 4 tây, lối 7 giờ tối, một đảng ăn cướp 7 đứa, cầm hèo đánh nhà phó hương-quản Ng.-văn-S... ở làng Mỹ-ngãi, lấy 380 đồng bạc, 120 $00 bạc giấy, và trang vật 200 $00 nữa.

Đã bắt đặng một đứa là tên Muông, còn nhiều đứa tài-gia nhìn mặt đặng mà chạy khỏi, còn đương kiếm.

HƯỚNG TRUYỀN

(*Echos*)

HU

Bỏ da ăn nạc

Độ rày đã đến tiết Thu khí trời mát, cỏ non trai chín đầy nhiều, và những loài bách trùng sanh hóa dưới đất cùng nhiều cho nên các loài chim như là mồ-nhác, chuyn, đồ nách, cò, vạt lẻ vịt v. v. đã lần lần về ăn cùng nhiều. Những loài chim ấy tức là một món đồ ăn lạ miệng và ngon lành của ta trong mấy tháng Thu này đó.

Hiện nay mới có loài chim Mồ giác, chuyn, và gà lôi các thôn dân ở miềng Thần phù, Lương-vân. Phù-bái, An nông, có nghề đánh được chim ấy nhiều lắm, đem đi bán khắp nơi.

Ta mua chim ấy mà ăn thì thường nhỏ lông, hui cho cháy sạch lông con. Mổ ruột, xong, thì mới xào xáo, um, nấu mặn, nấu bún, xào lăn, tùy miệng người ưa. Những cách ấy toàn là cách ngon lành cả. Nhưng có một điều ít ai nghĩ đến, mà cũng bởi một điều ấy mà làm cho thịt chim đâm mất phần ngon đi nhiều, ấy là cách thui và không lột da. Vì sao ? vì khi nhỏ lông thì không thì nào mà nhỏ cho sạch được cả mười phần. Làm chi cũng còn sót lại những lông nhỏ và giai không thể nhổ hết, cho nên phải thui, nếu thui thì lông ấy chỉ cháy được có một nửa, còn một nửa vẫn ở trong da mà lại đeo thêm một mùi khét hôi khó chịu, và lại loài chim nước thường có một mùi trìu và khét nằm trong lớp da, nếu lấy lửa thui đi thì sẽ thành ra một vị khó chịu lắm. Thui rồi sẽ thấy da vàng mất ơn, cứ vậy mà xào nấu thì cái mùi trìu ở da và khét ở lông sẽ ác những vị thơm ngon của thịt nhiều lắm. Nếu ăn miệng thì cũng lấy làm ngon nhưng chỉ được vài bữa đầu, đến bữa sau thì chán lắm.

Nay muốn tìm cho ra cái thiệt ngon của thịt ấy thì chỉ nên bỏ da ăn nạc là nhằm nhứt. Muốn bỏ da thì rất dễ : Chỉ treo đầu con chim lên, xé sơ một miếng da rồi cứ đó mà tuốt lấu đừng cho lông bay dính vào thịt, so với công nhổ lông thì mau hơn, và sạch hơn gấp mười. Hay là cứ nhổ sơ lông đi rồi lột, hoặc là nhổ sơ rồi thui sơ đi mà lột lại càng dễ nữa. Lột xong, làm ruột cho sạch, rồi chỉ xào với một chút muối cùng đủ ngon, không đợi tiêu hành tỏi mở lại thêm ngon thơm nhiều nữa, mà rồi mới biết cái thiệt ngon của thịt chim.

Khi chỉ một loài chim ấy nên lột da mà thôi, tưởng còn nhiều vật loài khác, mà bỏ da ăn nạc cũng có ít cả. Xem như loài chim nước như là trích, cò, vạt, triết v. v, thịt dầu ngon mà đa thì dai, tanh, tứ lắm, có khi không tài nào hưởi được ; Các loài muông như là chồn, ngan, chồn cáo, chồn đen, dế sàm, đều có một mùi hôi và hôi nặng gớm. Rửa mà chỉ bỏ da ăn nạc cũng sẽ tìm thấy cái ngon phần nhiều, mà cái hôi cái trìu phần ít mà cũng có khi mất hẳn đi nữa chỉ thấy thấm một chất ngon.

Nhưng cũng chưa biết đâu, đó là tùy theo mỗi ưa của riêng từng người mà tìm ra cái chân vị đó mà thôi. Lại còn những mùi người lại ưa cái hôi ấy mà cho thứ đa là một vật ngon thơm dồn béo mà tiếc không bao giờ quên được thì biệt đâu.

Thơ cảm tạ

Châu-Khánh, le 24 octobre 1920.

Nguyễn-văn-Điều, Instituteur chargé de la Direction de l'école élémentaire de Châu-khánh (Soctrang).

A Monsieur Nguyễn-chí-Hòa, Cordonnier—Chapelier à Saigon.

Kính ông,

Tôi có đặt đóng tại hiệu của ông một đôi giày (botine) da đen tốt nhứt, số 119, kiểu Derby, giá 12 nguyên bạc.

Khi mới lấy tôi nghĩ cho việc làm không vừa ý vì chẳng khéo.

Tuy vậy cũng đầu lòng thử một phen cho hãng đặ.

Rất may thay ! mừng thay ! đến, thay ! là khi tôi tiếp được giày thì tôi nhìn đi coi lại kiểu giày sao mà giống hệch kiểu của thợ bên Phương lắm vậy, tôi liền mang vào chơn thì đầu ê chẳng thớm và vừa vặn quá, nếu vội vàng tôi đổi lời khen ngợi vô cùng và kính mến tài năng khéo léo ấy thật công việc làm xứng đáng với tiền của.

Bấy nhiêu kính thăm ông và cả bửu quyến mạnh ; sau chúc quí hiệu thạnh phát.

Nay kính,
ĐIỀN.

Xin ông vui lòng gởi cho tôi một cuốn kiểu mẫu (catalogue) về nón, giày hầu sau có ai cần dùng tôi chỉ dẫn.

Nhà Băn Indochine

Hãng ngánh ở Saigon

Quốc-trái mới năm 1920

Lời thường năm sáu phân (6 o/o) khỏi thuế

Giá cho vay mỗi vé trăm quan,

Phải đóng liền, song rộng cho cách đóng như vầy :

1° — Đóng bằng bạc hiện.

2° — Đóng bằng giấy nợ hoặc Bons, hoặc Obligations Défense Nationale hoặc Rente 3 1/2 %. (Dùng mấy thứ giấy nợ nầy mà đóng tất số mình cho vay kỳ nầy đặng).

3° — Duy có giấy phóng trái . . . . .
5 % năm 1915 và 1916
4 % năm 1917 và 1918
5 % năm 1920

chỉ đặng dùng đóng tới phân nửa số tiền mình cho vay kỳ nầy mà thôi. Mà muốn dùng mấy thứ giấy phóng trái nầy mà đóng, thì phải chịu cho nhà Băn thâu theo giá sau nầy :

Về tiền phóng trái năm phân lời (5o/o) năm 1915-1916 thì tính cứ mỗi một quan tiền lời vậy thì 17 f. 53 tiền vốn.

Về tiền phóng trái bốn phân lời (4o/o) năm 1917 thì tính cứ mỗi một quan tiền lời vậy thì 17 f. 90 tiền vốn.

Về tiền phóng trái bốn phân lời (4 o/o) năm 1918 thì tính cứ mỗi một quan tiền lời vậy thì 17 f. 80 tiền vốn.

Về phần tiền phóng trái năm phân lời (5o/o) năm 1920, thì tính cứ mỗi một quan tiền lời vậy thì 20 f. 11 tiền vốn.

Nghĩa là một vé quốc-trái trăm quan, năm 1915 1916 nhà Băn thâu lại cho 17 f. 53 × 5 = 87 f 65 ; năm 1917, thâu lại cho 17 f 90 × 4 = 71 f. 60 ; năm 1918, thâu lại cho 17 f. 80 × 4 = 71 f. 20.

Duy có, vé tiền phóng trái năm phân lời năm 1920, thì nhà Băn thâu lại cho 20 f. 11 × 5 = 100 f. 55.

Giá chót nầy tính luôn phân tiền tăng thường khi trả vốn và đó.

Thâu tiền phóng trái không ăn huê-hồng mà cũng không tính sở phí chi hết.

Ngày 30 Novembre hết hạn.

Quốc-trái sáu phân lời

NĂM 1920

Nhà Băn Industrielle de Chine Saigon, đang mua sang Belgique và đang d'Adran kể từ đó nhà thâu tiền phóng quốc trái, *không tính sở phí, không ăn huê hồng mà lại tính giá bạc trội hơn giá bạc thường ngày.*

Chủ hãng,
L. LASSEIGNE

No 99 FEUILLETON DU 17 NOVEMBRE 1920

ROMAN

OAN KIA THEO MÃI

BẠ MƯƠI HAI ĐÊM

HỒ-CẢNH-TIÊN *tự thuật*

Đêm thứ mười sáu (*tiếp theo*)

Phòng số 32. Gõ cửa đôi ba hiệp không nghe trả lời, ông Trần-Quang với tôi phải giằn lòng đợi. Đợi chập lâu, tôi sợ làm mất ngày giờ của ông Trần-Quang, công việc bán buôn bề trễ, tôi mới để lời cảm tạ ngài và xin để mặc tôi chờ đợi. Ông Trần-Quang xuống lầu; tôi đứng đợi lâu mà cũng không nghe tiếng chi khua động, tôi cầm lòng không đậu, một vì nóng biết căng bịnh của Hồ-cảnh-Tiên nặng nhẹ thế nào, hai vì mỏi đợi, tôi đánh liều mở cửa bước vào ; thầy : một căng phòng rộng rãi, sạch sẽ vô cùng, trên thì đèn khí sáng lòa, dưới thì giường mùn tinh khiết. Tôi bước lại vén mùn xem, thấy Hồ-cảnh-Tiên nằm bằng thẳng ; trùm mền trăng từ chơn tới cổ, đâu thì gối, gối-luôn, mới thấy tưởng cho người mỏi mệt giấc mê, chừng rờ tới trán nóng như lửa đốt, mới là biết người mê-mẩu. Tôi lấy tay lắt vai người mà kêu ; kêu thì người cựa mình rên, song chẳng mở mắt ra, hỏi chi không ý-tứ. Tôi thấm biết bịnh của người chẳng nhẹ, tôi mới lật đật bước ra, nhận thấy kêu bồi-phòng lên, bảo ở đó mà coi chừng người, để tôi tầm thầy điều trị. Tiện vậy mà khi bước xuống khỏi lầu lên xe ngồi, chẳng biết đâu mà biểu chạy. Thầy ở đâu ? Canh đã khuya rồi, biết đâu tầm hỏi. Ngồi ngẩn ngơ, để cho xe chạy quanh quẩn một hồi, túng thế, tôi mới vào ngừng trước một tiệm thuốc bắc, để hiệu Hỏi-Xuân-Đường, tôi bước vào lấy giấy mà rước. Hỏi tên khách chủ tiệm thuốc nói ông thầy ở trên lầu, bảo tôi ngồi mà đợi. Đợi hơn một khắc đồng hồ mà chưa thấy người, tôi nóng lòng ra vào ngó chừng lom-lôm. Đợi quá mươi phút cũng chưa thấy, tôi mới gọi tên khách cần thuốc biểu kê kêu giùm tên cần thuốc bảo tiểu-công lên kêu. Bốn mươi phút mới thấy người bước xuống, mang thảo-hài lẹp-xẹp, bận áo nỉ xùng-xình, tay cầm ông điếu bình, đầu thì đội mũ. Bộ đã gồi dùn lưng mỏi, tu mi đều trắng như bông, ấy mới quả là bạch-đầu-ông, bước tới ngồi trên bành-tượng. Nhằm thế không rồi, song bịnh nhà chẳng đợi chờ, không lý để đi chọn lựa. Tôi bước tới thi lễ, rồi tỏ ý rước người. Người hỏi ở đâu, xa gần, đau làm sao, nặng nhẹ thế nào, tôi trả lời, mà người dân-dả ý không muốn chịu. Đợi cho tôi năn-nỉ lắm lời, người mới xách ông điếu ra xe, tới Lục-tỉnh khách-lầu, lên phòng chẩn mạch. Chẩn mạch rồi nói với tôi rằng Hồ-cảnh-Tiên đau nhiều nhiều một chút. Hỏi đau mấy ngày, người cứ ngồi : hò... hò, nói chẳng nghe không đặng. Thầm thay, nhưng mà chưa để biết sống! Cực chẳng đã phải mất đắt đi kiếm tới đâu hay đó.

Thầy chịu đầu thăng, bảo tôi theo lấy thuốc. Theo tới hiệu, thầy bước ra, đưa ra kệ. Người cần thuốc bốc thuốc cân ; cân đủ rồi, gói lại cột dây, định giá cho tôi bảy cắt. Thấy chẳng có vị chi quí mà mắc giá tên thế, tôi mới hỏi cớ thử coi, tên đúng kệ trả lời rằng : « *Cái lấy, thang..... thang thuốc..... cái lấy hết làm cắt dzồi, còn cái lấy hai cắt, tiền ông thầy coi mạch đó!* »

« À há ! Tôi quên, *tôi mới đáp*, hỏi chơi vậy chớ, tính bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, không sao, miễn thuốc hay cứu bịnh mau lành, mắc rẻ công thầy chẳng nệ ! » — Nói rồi tôi xách thang thuốc bước ra ; về tới phòng kêu bồi, bảo đi mua siêu, mua lò, mua than, đem về cho tôi sắc thuốc. Khá khen, bồi-phòng Lục-tỉnh khách-lầu rất nhậm lẹ.

Chưa qua năm phút, thằy nó mua đủ hết đem về, tôi mới bảo đi súc siêu, và lường nước đổ thuốc vào, đốt lò mà sắt. Hồ-cảnh-Tiên cứ nằm thiếp-thiếp như say, không biết không hay đều chi tất cả.

Thuốc tới rồi, tôi rót ra, để bớt nóng một hồi, tôi mới thức tỉnh Hồ-cảnh-Tiên và đờ người dậy uống. Bảo uống thì hay uống, người có biết chi ; uống rồi tôi để nằm trùm mền bít-bùn y như lời thầy dặn. Tôi ngồi dựa ghế mà chờ canh, buồn dạ mới kiếm đều trò chuyện cùng bồi phòng cho khuây lãng. Chừng được một giờ đồng hồ, tôi biểu bồi phòng coi nước cho lấy bịch đá, bỏ thì bước lại kêu chừng thấy người coi bịnh. Lần thứ nhứt, hỏi cớ chẳng không ư-hừ, nằm ngủ lim dim, thấy kêu mà nghỉ mà ngồi dậy, người mở mắt ngó ngáo, trông ngơ ngẩn như thấy người nhà lạ lẫm. Đó xem kỹ, đôi mắt Hồ-cảnh-Tiên no lắm. Ngó tôi giây-phút, rồi vật chổ nằm hết lẹ ; ôi đi nằm xuống thì người nói xàm, bứt-rứt trong lòng, lăng qua lộn lại. Tôi biết Hồ-cảnh-Tiên bị phạm thuốc của lão dung-y nầy rồi ; Tôi nhìn biết lỗi ở tôi, song ăn-năn đã muộn. Tôi giậm muốn tới kéo lôi lão thầy [illegible] chứng mà bịnh Hồ-[illegible] ngặt nghèo, không lý để vậy mà đi chèo kéo. Tôi bảo tên bồi phải ngồi tại đó mà giữ lấy người, còn tôi mau bước xuống lầu, kêu xe kéo chạy đi rước thầy lấy lập tức.

Sau sẽ tiếp theo

L. H. MƯU

NÊN LƯU Ý !

Nam Bắc một nhà

Tiệm người BẮC KỲ ở NAM-VANG

Bazar Tonkinois **Đại-Thạnh**

Ở Đường Mé Kênh nº 30

(Quai Piquet nº 30 — Pnompenh)

Barzar Tonkinois **Hưng-Thạnh**

Ở góc Đường Chợ Cá số 1

(Rue du Marché aux Poissons nº 1)

Bán đủ thứ: **hàng tơ lụa Bắc-kỳ (Lãnh bưởi, Lụa Cổ đô, Lương, Xuyến, Địa, Lươt) hàng tơ lụa Ngoại-quốc** (Nhiễu, Xuyến Địa, Trừu, Cẩm châu, Lục soạn, Ca-sơ-mia, v. v.) và **nhiễu Quinhơn, lụa Cô-bay Nón, Giày tây** (làm bằng *da tây* của hãng *Milon* bán và *da Américain* **Yên-ngựa Va li, Ghế mây, Ghế sắt, Đồ thêu Đồ cần, Đồ-đồi-mồi, Đồ-đồng,** (Lư, đỉnh, chơn đèn, mâm, Lục-bình, v v.) và **Đồ tạp-hóa.**

Bán thiệt thà, giá rất rẻ. Xin đồng bào quang cố tới mua. Gửi thơ mua thời bổn hiệu gửi hàng theo cách lảnh hóa giao ngân (*Contre remboursement*)

Có bán sỉ: hàng tơ-lụa, và đồ làm bằng da.

Viết thơ hỏi giá, bổn-hiệu sẽ vui lòng trả lời ngay.

"Việt may", "Việt Tắc" và Ăn Lê

Dạy mỗi ngày

Trừ ra thứ Năm và Chúa nhựt

Giờ R...

Tại nhà của

M. MERITTE, 49 rue Lareynière Saigon

Hãng tàu Nam-vian

Đàng tàu Cho miên

HAINAN CHẠY MARDI 16/11/20 à 21 h.
MÉKONG » JEUDI 18/11/20 à 21 h.
ATTALO » SAM. 20/11 20 à 21 h.

Đàng tàu Lục tỉnh

NAMKY CHẠY LUNDI 15/11/20 à 21 h.
KHMER » VEND. 19/11/20 à 21 h.

Đàng tàu đi Lèo

HAINAN CHẠY MARDI 16/11/20 à 21 h.
ATTALO » SAM. 20/11/20 à 21 h.

Đàng Vũng tàu và Bàrịa

KHÔNG CÓ TÀU CHẠY DIMAN. 14/11/20.

KHMER » LUNDI 15/11/20 à 8 h.
» » MARDI 16/11/20 à 8 h.
ANNAM » JEUDI 18/11/20 à 8 h.
» » VEND. 19/11/20 à 8 h.
» » SAM. 20/11/20 à 12 h.

Saigon, le 13 nov. 1920.

Lời rao

Hình M. Hồ-văn-Lang in ra cho nay hết rồi, vậy sở in tính in ra bán 0.50 một tờ, còn ở Lục-tỉnh bán thì 6 cắt (1 cắt tiền cò) in ra có 200 tờ, vậy ai muốn mua xin mau gởi bạc; trong 4 ngày lại liền.

Chừng 15 ngày nữa có bán hình ông Pétrus Trương-vĩnh-Ký, ai mua cứ viết thơ cho Hồ-văn-Lang thì được, mau mau kẻo hết.

Chừng 20 ngày nữa có bán hình ông Tổng-đốc Đỗ-hữu-Phương Cholon.

Hình ông Trương-vĩnh-Ký và ông Đỗ-hữu-Phương bán 1.00 1 cái.

Nay kính cáo.

Sở in hình.

Entrepôt de Cholon

IMPORTATION-COMMISSION

71, Bd Tổng-đốc-Phương

BÁN SỈ — *BÁN LẺ*

Vải lụa.

VẬT THỰC

Đồ hộp — Bơ-rơ chác, — Bơ-rơ ngon — Sữa NESTLÉ — Champagne DELBECK — Cognac RENAULT — Cognac CROIZET (cũ 120 năm).

Đồ tân chế bên Paris

Dầu thơm Coty — Dầu, Nước, Giấy *Chemises* — Bóp da — Dao bàn — Đồ hút — Đồ chưng phòng khá h...

Hãng tôi cũng chịu ra công mua các thứ hàng hoá làm bên phương Tây và các xứ lạ theo ý chư vị đặt.

Giấy thép đề tắc: Pantheon-Cholon
Giấy thép nói: 667.

Le Directeur : Paul HIẾU
Officier d'Artillerie Coloniale [illegible]
Croix de Guerre

Thanh-phong

Của NGUYỄN THÀNH-TUỔI

CHỦ NHƠN

Ở đường Boulevard Charner nº 103

Tiệm nghánh

đường Thủ-đức) 62 Amiral Dupré 62

SAIGON

Kính cáo cùng đồng-bào trong lục-châu đặng rõ.

Tại tiệm tôi, môn bài số 103 đường Boulevard Charner Saigon, có bán café sữa, nước trà, đồ ăn điểm tâm mỗi bữa, rượu tây bán lẻ (consommations sur place) cùng là bán nguyên ve và nguyên thùng, bánh ngọt (Biscuits) đồ hộp (conserves) thuốc hút cigares, cigarettes, tabac,) dầu thơm, savon thơm thuốc tây đủ thứ (Pharmacie) nón, giày, nhiễu lãnh và có may quần áo Âu theo kiểu kim-thời.

Vậy xin đồng-bào ở lục-châu có muốn mua món chi, hoặc mượn mua chỗ khác, hay là có điệp đời gởi đến tiệm tôi, thì tôi è tính giá rẻ hơn, hay là bằng của khách-trú.

Vậy xin đồng-bào chiếu cố

Adresse: NGUYỄN THÀNH-TUỔI
Commerçant
103 Boulevard Charner 103 Saigon.

Bán đất

Một miếng đất, toạ lạc tại góc đường Boresse và đường Latérale Sud gần chợ mới Saigon, lớn 270 thước vuông, ai muốn mua, phải đến tại bổn Báo, mà thương nghị.

Lời rao cần kíp

Cho mấy ông thợ chụp hình

Phải hỏi cuốn *Mục-lục* **về giá cả của « *PHOTO-STUDIO* »**

Saigon 136 138 đường Catinat

Món chi cũng có bán về nghề chụp hình

Các món phụ tùng và giấy Bromure industriel chánh hiệu dùng mà chụp ảnh cho *GIẤY THUẾ THAN.*

Giá rẻ lắm không ai theo kịp

Máy ông thợ như mua nhiều thì sẽ làm một cái giá riêng.

LỜI DẶN. — Những thơ gởi mua, xin phải gởi tiền theo chút đỉnh trước, và nhà cũng thường gởi bán Contre-remboursement. (Nghĩa là, đem tiền đông cho nhà thơ rồi mới lãnh đồ).

Nhà máy xay lúa, nhà máy xay lúa, nhà máy xay lúa

Nếu chư vị muốn mua một cái nhà máy xay lúa theo kim thời và lại toàn hảo, chạy từng 5-10-15-20-30-50 hay là 100 lần cũng là hơn 100 tấn gạo trắng mỗi ngày (24 giờ)

Nếu chư vị muốn bàn tính giá riêng đặng mà lập toàn thành một cái nhà máy xay lúa, để nhà, nền đúc, ráp máy, chạy thử khi vừa vặn, nói tóm một đều nghĩa là chạy được.

Nếu chư vị muốn cách dễ trả tiền và thời hạn, cho gấp các việc của chư vị sai khiến, thì [illegible] tại hãng.

Bonnefoy & Cie

Sté Maritime et Commerciale du Pacifique
Sté Anonyme au Capital de 12.000.000 francs
SUCCESSEURS

Đường d'Ormay Saigon, tính và hãng nầy có chế các đồ tân tích cho, hoặc đưa coi [illegible] (bản đồ) mà giá tiền.

Có nhiều giấy tờ làm bằng cớ hẳng đã [illegible] cho nhiều chỗ thành tựu rồi.

Sau nầy hãng chúng ta cho chư quí vị [illegible] máy của chúng ta hay rằng: Cho quí vị ở xa xuất không tiếng bể giao thiệp [illegible] bên lên gạo cũng ngon gạo tốt [illegible] chúng ta nể hết lòng mà giúp cho [illegible] là chịu giá cả dám cho.

Hãng chúng tôi cho chư quí vị hay rằng. Tại hãng có sang *Tầu-khỏi* (chaloupe) à vapeur) mới và cả, như chư quí vị muốn mua và cách trả tiền thì xin đến tại hãng mà suy tính.

Tôi chỉ dùng có một thứ giấy NIL mà thôi giấy nầy là thứ giấy vấn thuốc điếu.

Tệ nhứt của một mình hãng Denis Frères đại lý khắp cả Đông-dương.

CIGARETTES

« *The Dreamer* »

Thuốc điếu nầy mỗi gói 20 điếu (*có nhãn hình Bà-đầm nằm nghiên*) gọi là Cigarettes «The Dreamer» là thuốc ở bên **Đại-Pháp** xứ **Algérie** làm.

Thuốc nầy hút nó rất ngon và rất thơm hơn các thứ hiệu khác, hút không khô cổ mà lại khỏi sanh bịnh.

Hãy mua thử một gói sau mới rõ thuốc, rất ngon lạ thường.

Tiệm nào đều có bán lẻ mà giá lại rẻ hơn các thứ khác.

Nội Đông-Pháp bán sỉ có một mình hãng:

LIM HONG BENG & Cº
47 à 53, Rue d'Ormay, 47 à 53
Saigon

Đơn dây thép đề: *Hop Nhà thơ 1,*
Hãng Hong Saigon — *Nº 40*

ICH LỢI CHUNG

Cơ nghệ quan Nguyên-soái đã ra ơn cho phép dân giàu và hương-chức sắm súng, để phòng trừ đạo-tặc, vì chúng nó cũng có súng, cho nên khó mà tiếp nhau trong cơn nguy hiểm. Đầu đạo-tặc nó có súng giả, súng xấu, [illegible] cũng là súng bắn không xa cũng không gần.

Muốn trừ cho tuyệt, bắn cho trúng, bắn cho đặng nó thì phải đến nơi *CAFFORT*, số 36 tại đường Catinat, Saigon mà mua súng kiểu mới tinh [illegible] tô lâm, xài bền, bắn [illegible] không sai [illegible] trừ cái lợi hại của đạo-tặc mới hết.

Hãng *CAFFORT* đã nhiều người Annam trong Lục-tỉnh đã hiểu, bao đồ thứ súng, ốn nhỏ, mà giá lại rẻ, dễ mua.

Có Một Mình Nhà Này Có Quyền
THAY MẶT CHO NHÀ ĐÚC SÚNG VÀ LẮP XE MÁY
TẠI THÀNH St-Etienne
Mà thôi

Maison F. MICHEL, CAFFORT Successeur ở đường Catinat số 36 SAIGON

Có bán SÚNG
đủ thứ và đủ kiểu, mà
THUỐC, ĐẠN, XE-MÁY, ĐỒNG-HỒ
và đồ NỮ-TRANG. Đồ đã tốt lại giá rẻ
Lục-Châu muốn mua vật chi thì xin đề thơ như vậy:
M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur, 36 rue Catinat. — SAIGON

XUẤT CẢNG — NHẬP CẢNG — DAILY

LIÊN-THÀNH

Tư Bổn cũ: 83200$

Đông-Pháp sản vật cổ phần hữu hạn Công-ty

Đại-lý nghánh

Kampot, Battambang, Pnompenh, Takeo, Kompong Cham, Kompong Thom, Kompong Chnang, Kompong Speu, Pursat, Kompong Tralach, Prey Veng, Saigon, Mytho, Vinh-Long, Sadec, Longxuyen, Rachgia, Cantho, Soctrang, Baclieu, Baixau, Bentre, Sadec *Caolanh*, Tanan, Travinh, Vientiane, Luang Prabang

Kho trữ *CHANHHOI 2*

BÁN-SỈ

Nước Mắm rất ngon và hồ dưỡng
Làm bằng cá tươi và muối bỏn, có giấy nghiệm lại phòng riêng của bổn Công-ty tại KHÁNH-HÒA, Trung-Kỳ
Đã các thứ hàng và đồ chế tạo [illegible] Thổ-hóa Lào và Cao-mên

Giá thật rẻ
Hàng thật tốt

Gởi Contre Remboursement đi Lục-Tỉnh.

Xin viết thơ cho MỐI-CẢI *ở Cholon*
Quai Testard số 1, 2, 3.

Gởi Giấy thép : LIENTHANH CHOLON
Giấy thép nói : 725.

BÁN LẺ

PHARMACIE PRINCIPALE

Tiệm thuốc Tây này dọn dẹp theo cách Văn-minh và lớn hơn hết trong Đông-dương này

LẬP RA TỪ NĂM 1865 HỒI TRƯỚC CỦA ÔNG HOLBÉ và RENOUX

Nay ông **L. SOLIRÈNE**, nhứt hạng bào-chế sư, *kế nghiệp*

ở Saigon, ngang nhà hát tây. Bán đủ thứ thuốc tây, tốt thượng hạng và giá lại rẻ. Lục-châu chư quân-tử có cần dùng thuốc tây xin hãy gởi thơ cho tiệm thuốc nầy mà mua, thì sẽ được vừa lòng.

Quốc DƯỢC-TÂNG LƯỢC-BIỂN đã xuất bản rồi. Ai muốn xin thì viết thơ cho ông Solirène, ngài sẽ gởi cho không

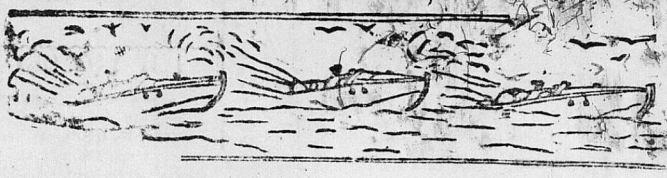

CANOT HƠI

Để chở chuyên mau lẹ, để tuần du điền địa

Hãy lập tức viết thơ thương nghị với

Ông Charles BARDON

NGƯỜI ĐÓNG TÀU

Ở đường Paul Blanchy số 127

SAIGON (Namkỳ)

MỘT CÁI KIỂU THEO LOẠI « POPULAIRE », KÊU LÀ AUTO-GLISSEUR Số 620

Chắc chắn đóng kỹ cang giáng đẹp

giá 1.500 $ sắp lên

Khoái huợt bằng gạch số Giá rẻ

Nhà hàng tại Cap-Saint-Jacques

HÔTEL DE LA PLAGE

Hồi trước Madame Duguel làm chủ

Khai trương ngày 1er novembre 1920

Tiệm rượu tôi có phòng ở, nhà bếp tinh khiết lắm và có nhà để xe hơi rộng rãi, cho mướn tùy ngày giờ nhiều ít mà định giá nhẹ nhàng. Hoặc ai muốn mướn lâu ngày, thì cái giá riêng ấy còn nghị bớt lại nữa. Vả lại những đồ thực-phẩm và hải-vị rất nhiều, thật là phương-tiện lắm, xin chư-tôn chiếu cố.

Mỗi ngày thứ năm và chúa nhựt thì có Soupe Corse và rượu Corse.

Chủ-nhơn cẩn khải

Rượu Quinquina

Là một thứ rượu, để uống với lòng tốt lắm, đã có mùi thơm mà lại bổ-ích khí. Chẳng bất chước ai mà chế pha ra, mà nó tốt, cũng không rượu nào bì nổi được.

Bán tại hãng Etablissements Damarest, d'Indochine

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯỚN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ thì chẳng cần chi phải CỮ ĂN và an dưỡng trong phòng.

Thuốc hướn nầy dễ uống lắm và đã mau xổ lại xổ rất êm thấm.

Bán tại Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc đều có bán.

MỘT CẢNH

Khách-Lâu mới lập

HÔTEL DE PHƯỚC-LỢI

102, Rue Pellerin 102. — SAIGON

Ngan cửa sở Trường-Tiền

Phong cảnh Saigon là một cõi rất phiền ba đô-hội, cho nên hễ càng thắng cảnh bao nhiêu thì cuộc quyền lợi của thiên hạ đương buổi cạnh tranh nầy, tụ tập lại càng nhiều càng đông lắm lắm. Nào là nhà trệt phố lầu dãy ngan dãy dọc, chặp chồng lớp trước lớp sau ; đâu đâu cũng chật nức khít vo, xem ra như một cảnh vò-vò xây, ổ nhện, thì đường vệ-sanh của con người giữ sao cho khỏi cơn nặt khí nực nồng.

Bởi cớ nên chư quí khách phú ông ở Lục-Châu, có việc chi đến Saigon mà lạm trú một ít ngày ; thì dầu cho các nơi khách-sạn nào có khéo sửa-sang thanh lịch cho mấy, tưởng cũng chẳng sao cho đủ vui lòng khoát-huợt đặng !

Nay tôi cũng là khách viễn phương đến Saigon, chiếm chút lợi-quyền mây-múng. Nhơn tôi chiếm đặng một dãy phố lầu rất lịch, vì cả hai phía trước sau đều đặng thông đường thanh-khí, lại phân biệt với lận-gia. Vậy nên tôi mới thiết lập ra một cánh khách lầu, quyết để công hiến cho chư tôn nhân hạ. Nhưng trong chốn khách-lầu của tôi đây, nếu tôi có ý muốn cho vừa lòng quí khách, thì sự sắp đặt nghi tiết, chỉ ngoại, tưởng chẳng cần chi phải khoe-khoan cho lắm, thì chư tôn cũng đủ biết cho rằng tôi chỉ quí hồ được có một cảnh lầu trước sau trống trải, cửa cuộc phong quang ; thoản khi buổi sớm buổi chiều ngồi chơi dựa trước lang cang, trông ngan qua phía địa cảnh sở Trường-tiền (Travaux Publics) thì thấy kia một vườn thảo mộc xanh rì, lầu cao sạch đẹp, dường như có chiếu tiêu kiền hàng ngan. Rất yêm mát thay ngọn gió bông cây lồng, xem như có vẻ tiêu sầu khiến hứng ; dễ khiến cho chí tang-bồng, càng rộng mở bốn phương. Ấy đó mới thật là một nơi kiền cảnh sanh tình, là một nơi thắng cảnh riêng của chư quí khách tha phương du lịch vậy.

Đến ngày 10 Novembre nầy, nhằm ngày 30 Annam chánh là bữa khai-trương. Vậy tôi kính mời chư quí vị, ở Lục-Châu, xin tưởng tình dời gót ngọc đến viếng thử một phen, thì ắt sẽ đặng thỏa lòng đẹp mắt mà chớ.

Nay kính cáo.

Chủ Nhơn, HUỲNH-ĐÌNH-HỘ Go-Cong.

Thợ khăn đen có hiệu

Thật khéo mà lại rẻ hơn các chỗ.

Kính cùng quí ông dùng khăn đen hiệu :

Tôi thiết rành nghề thợ khăn trên 15 năm rồi, nên làm đủ kiểu các thứ khăn nhiều lớp, ít lớp, lớp dày, lớp mỏng, kiểu nào cũng hiểu nầy rất khéo, mà là thứ lớp mỏng [illegible] tới 9 lớp, thứ lớp dày từ [illegible] lớp, mà thợ Song có thứ khăn bịch theo kiểu cúp tóc, [illegible] kết dính lại một lần lịch [illegible] xuống sau dùng nón vậy rất tiện, thì phải đo (contour de tête) mấy tấc khăn và mấy lớp dày mỏng xin chỉ rõ trong thơ và chỗ mấy ông ở đặng tôi làm rồi gởi lại tiền sở tôi tôi chịu mà phí trên 2 khăn.

Khăn đặt có hai giá tùy theo hàng nặng nhẹ

Hạng nhứt, bùng và nhiều Bombay 1 khăn.....	3$00
Hạng nhì, bùng và nhiều Bombay 1 khăn.....	2.50
Hạng ba, nhiều và Bùng mỗi khăn.....	1.90

Mà buộc mỗi lần mua phải trên 3 khăn.

Còn nhà buôn bán muốn mua sỉ có đủ kiểu xin gởi thơ tôi sẽ định giá cho để bán.

Cúi xin quí ông hãy mua khăn của tôi [illegible] và kỹ cang, [illegible] thì giá rẻ.

Cũng [illegible] sement hay là [illegible] thì tiện và [illegible]

Kính cáo

NGUYỄN-VĂN-BÚP

Thợ khăn đen

Suối-đờn, Bình nhâm (Lái thiêu)

PHAN-HÀ

Tây làm gần-ngon Song-mỹ [illegible]

Khoa-chang, Khoa-đo

Hanoi — 5, Rue Jules Ferry, 5 — Hanoi

Chúng tôi kính trình cho Quí-khách biết rằng : Bổn-Hiệu làm các [illegible] Yên-ngựa, 43 Song-mã, Độc-mã, Rương, Va-li và các thứ [illegible] đóng [illegible] bằng da bò Tây, da Hồng-kông thật tốt. — Làm rất kỹ lưỡng giá [illegible] chẳng. Các Quí-khách có lòng chiếu cố muốn đóng thứ gì, hay [illegible] xin gởi thơ cho Bổn-Hiệu, Bổn-Hiệu xin tận kỳ tâm-lực [illegible] như ý của Quí-khách sở đặng. Nếu mua buôn nhiều thì Bổn-Hiệu [illegible] giá riêng.

Hãng Dầu TRƯƠNG-VĂN-BỀN,

có bán đủ thứ dầu

Dầu phộng ăn thiệt ngon tốt.
Dầu dừa.
Dầu rừ không có mùi hôi.
Dầu mè thơm.
Và dầu bông giá rẻ để thợ bạc dùng.

bánh dầu đậu phộng thiệt tốt.
Bánh dầu cà-đi.
Bánh dầu bột gòn.
Bánh dầu bột bông
Bánh dầu dừa để cho bò và bò ăn.

BỐ TỐT VÀ GIÁ RẺ HƠN
Khách-trú

Hãng tôi mua dầu khô, dầu phộng, dầu bột gòn, bột bông, bột cà-đi, dầu và bột caoutchouc. Mua giá khá hơn các nơi.

Xin Lục-châu ai có muốn mua bán xin tôi thì xin mời đến nhà hoặc viết thơ hỏi thì tôi gởi kiểu và mau lẹ tiếp rước rất trọng tình và trả lời lập tức.

Nay lời :
TRƯƠNG-VĂN-BỀN
Hội-đồng quản-hạt,
Đường CAO-MÊN, số 62,
CHOLON.

Hãy uống thử thứ rượu AMER HONORÉ
Là một thứ giải khát ngon thượng hạng
Của một minh hãng Denis frères có trở mà thôi.

BANQUE INDUSTRIELLE DE CHINE

TRUNG PHÁP THIỆT-NGHIỆP NGÂN HÀNG
ĐẠI-PHÁP NẠC DANH CÔNG-TI
TỰ BỔN 45 TRIỆU QUAN

Hội trưởng quản-lý: ông André Berthelot
—Chánh Tổng-lý: ông A. J. Peracchi

Chánh nhà sở tại Paris, số 74 đường Lazare
Chánh hãng ngành tại Pékin (Bắc-kinh) tại Trung-quốc:

Hãng chánh (*Paris*)
Hãng ngành

PARIS	YUNNANFOU
LYON	CANTON
MARSEILLE	FOUTCHEOU
BORDEAUX đang sáng tạo	HANKOW
LONDRES	SWATOW đang sáng tạo
ANVERS	SAIGON
NEW-YORK	HAIPHONG
PEKIN	HANOI (Bắc-kỳ)
TIENTSIN	YOKOHAMA
SHANGHAI	VLADIVOSTOCK
HONGKONG	MOUKDEN đang sáng tạo
SINGAPORE	

Hãng ngành Saigon
3, quai de Belgique và 2, rue d'Adran

Tính toán các thứ sổ sách nhà Băn.
Tính tiền (đủ thiếu) bằng phiếu cho vay bằng bạc đồng (piastres) lời hai ly 2%.
Tính tiền (đủ thiếu) bằng tiền quan (francs) có thể thối lại bằng phiếu vay, hoặc cần trả bằng các thứ tiền tại Pháp-quốc lời hai ly rưỡi (2 1/2%).
Tính tiền gởi vào Caisse d'Epargne (Kho Tiết-kiệm) hoặc bằng tiền quan (francs) hoặc bằng bạc đồng (piastres). Về cách thức xin đến hỏi thăm.
Gởi tiền có định lý, hoặc tính bằng tiền quan (francs), hoặc tính bằng bạc đồng (piastres). Về giá bạc và cách thức, xin đến thương nghị.
Trả nợ thế cho tiền đầu (Escompte) và lãnh đổi nợ các giấy tờ về việc thương-mãi.
Sang giấy chịu nợ (traites), phiếu nợ (chèques.) hoặc sang giấy nợ tại các xứ phiên-thành.
Cho hay và thi hành các việc cho nhà buôn-sơ (Bourse) ăn chung các nơi.
Cho mượn tiền trước mà phải thế hàng hóa cũng là vấn khế.

Tổng-lý
L. LASSERRE

Phnom-Penh Bazar

TRƯƠNG-XUÂN

Giá bán sỉ

Núc áo hành tô màu ka-ki nº 5503 — 12 núc.	0$40
Hình búp bê (poupée) mặc áo có ren — 12 con.	2 20
Giấy viết thơ có gạch hàng — 0=22×0,13 mỗi xấp 100 tờ đôi — 12 xấp.	5 00
Bâu trắng để lót cổ áo dài (Annam)— 12 cái	1 70
Giấy viết thơ « Idylle » mỗi hộp 50 tờ, 50 bao đôi có màu — 12 hộp.	8 55
Cartes postales Nhựt-bổn bằng cây thông, hình vẽ tay, có màu « hoa-điểu » « Sơn-thủy » và hình người—một trăm.	6 00
Cartes postales giặc Au-châu — một trăm	1 60
Cartes postales hình xứ Cao-mên, Đề-thiên, Đề-thích — một trăm.	2 00
Bao thơ vàng (chẳng mộng) thứ thường dùng — Một ngàn.	2.50
Ngòi viết « Sergent-Major » hộp 100 ngòi — 12 hộp . .	6.10

Gởi contre remboursement.

Chủ-nhơn Quản-lý,
Lý-HỮU-DƯ.

25-26 et 27 Quai Piquet Phnom-Penh.

QUẢNG-ĐỘNG
Thiên-hòa-Đường
ĐẠI DƯỢC-PHÒNG

Những thuốc thần hiệu có danh :

TỨC DỮ PHÁT LÃNH HOÀN

Chuyên trị bất câu chứng bịnh nào hễ phát nóng lạnh, chiểu theo cái đơn đã bào đó mà uống thì hết liền.

Hoàn thuốc *Tức-dù phát-lãnh* nầy thật là một phương thuốc trị bịnh phát lãnh rất thần hiệu.

TRỪ ĐÀM CHỈ KHÁI HOÀN

Chuyên trị các chứng bịnh ho có đàm, chẳng luận là đàm nhiều, uống vào thật là thần hiệu lắm.

KHAI VỊ CAM TÍCH TÁNG

Thuốc nầy sát-trùng, tiêu-tích, bổ-tỉ khai-vị là một thứ thuốc vô song. Nếu người không có bịnh tích, bịnh trùng mà dùng thuốc nầy, thì nó lại hay giúp thân thể được thêm tráng-kiện, thật là một phương thuốc quí báu của bậc tiểu nhi vậy.

LẬP CHỈ ĐẦU THÍT TÁNG

Bịnh nhứt đầu là một thứ bịnh rất nhiều. Song chẳng luận là bịnh nhứt đầu nào, cứ chiểu theo cái đơn của phương thuốc nầy mà uống, thì mới biết là một phương thuốc linh-nghiệm như thần, và uống vào rồi thì tinh-thần lại thêm khoái sảng bội phần, thật là phương thuốc trị bịnh nhứt đầu có công hiệu lắm.

Bổn-đường hãy còn nhiều thứ thuốc rất thần-hiệu, chưa thể kinh cáo ra cho chư vị biết tất được, xin chư vị hãy nhận cái nhãn thương phiêu *con nai* của bổn-đường, đã có Chánh-phủ phê cho lại có chận-tượng của bổn-đường y-học-sĩ Dịch-hoài-Đông làm kỷ hiệu.

Vì có bọn gian-tâm xạ-lợi, trá mạo bổn hiệu, nên xin chư tôn lưu-ý chớ mắc khéo mà bị thuốc giả hại lây mình và nhận lấy mùi thuốc thì biết chơn giả.

Bổn đường phân cuộc tại đường Thủy-binh môn bài số 208 Cholon.

Cách tranh thương

Muốn buôn bán cho đắt mối hàng, thì phải đốt đèn cho thiệt sáng.

Người buôn bán âu-châu cũng dùng cách đó; người chinh họ cũng dùng cách ấy.

Vậy thì đồng-bang nên đến tiệm Lục-tỉnh khách-lâu số 52 đường d'Espagne chợ Saigon, mà mua hoặc đèn khí, hoặc đèn lòa hiệu Best, mà đốt cho sáng; thì cuộc buôn bán mới thạnh vượng.

Tiệm đó có đủ các thứ đèn đẹp giá rẻ và bán rẻ hơn các nơi.

Vinhlong Thương-nghệ Công-ty

1º) Xe hơi và tàu đưa bộ hành, giắc ghe chở lúa.
2º) Sửa các thứ xe, bán đồ phụ tùng, bán đồ sắt và rèn đồ sắt (hàng rào vân vân).
3º) Tiệm trữ hàng hóa ngoại-quốc và đồ thổ sản.

Xin các ông lái buôn đường annam đậu, tiêu, mè tôi, trà Huế, trà Annam, thuốc lá Bài, thuốc Gò-vấp, thuốc sút, bao đệm hay là đồ thổ sản khác xin đến Tiệm của Hội tại chợ Vĩnh-long mà thương-nghị. Hội sẽ mua sát, và xin các ông chủ lò đường, sở trồng thuốc hay là những vật kể trên đây gởi thơ bàn tính cũng được.

Vinh-long, le 15 Mars 1920.
Le Directeur-gérant,
NGUYỄN-PHÚ-TOÀN.

TRẠI THỢ-MỘC CHẠM VÀ CẨN
Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA
Tại chợ Lái-thiêu, đường Abattoir

Trại tôi dùng toàn cẩm-lai, trắc, gỗ đóng các món theo kiểu kim thời.
Bàn tròn đơn: mặt cẩm-thạch, thành cẩn hay không; mặt gỗ liền bốn kiểu.
Bàn tròn đôi: mặt cẩm-thạch, thành cẩn hay không; mặt gỗ liền, bốn trụ, một trụ.
Bàn lầu 12 trụ, bàn rượu, bàn Salon, bàn lết.
Tủ áo, tủ rượu, tủ thờ cẩn hay chạm vàng ba, hai, một, vân, vân.
Qui ông muốn đặt xin gởi kiểu hay là đến tại nhà tôi lựa mua đồ có sẵn.

Muốn bán

Caoutchouc cây, ương đã hai năm; Hột ương đen là hột lựa giống tốt. Vừa trồng.

Muốn mua xin do nơi ông HUỲNH-HỮU-NHƠ, Hương-Hào tại chợ Thủ-Đức.

Epicerie-Métropolitaine
Tran-Dang
68, Rue d'Espagne, 68
(ace des Halles Centrales — Saigon

Kính lời cùng qui-khách đặng rõ tại tiệm tôi có bán đủ các thứ nhu dầu thơm, bánh ngọt (Biscuits) và bán đủ các thứ rượu bên Tây đồ hộp (Conserves) savon thơm cùng các vật đồ tạp hóa, vân vân. Mỗi kỳ tàu đến có các vật bên Tây lại và chúng tôi bán giá rẻ hơn các nơi. Xin qui-khách có mua vật chi xin đến tiệm tôi, tôi tiếp rước cách tử tế và định giá nhẹ cho qui-khách, xin hãy đến nơi tiệm tôi một lần thì sẽ rõ.

Nay kính,
TRẦN-ĐANG,
Cẩn-khải.

Ch. Jobit & C•

Maison fondée en 1833
COGNAC
FRANCE

Thứ rượu nầy có thứ 18 Năm (18 YEARS OLD) và thứ 35 Năm (35 YEARS OLD) uống vào không gắc cổ mà lại bổ thân, mùi thơm tho, thật là ngon hơn các thứ rượu CONGAC khác, cả Hoàng-cầu đều biết danh.

Đám tiệc nào nếu có thứ rượu nầy thì lấy làm vui lắm.

Có gởi bán lẻ ở mấy tiệm rượu LỤC-TỈNH, SAIGON CHOLON.

Nội ĐÔNG-PHÁP bán sỉ có một minh hãng :

LIM-HONG-BENG & C•
47 à 53, Rue d'Ormay, 47 à 53
Bánh dây thép để : HONGBENG-SAIGON — Hộp nhà thơ : N. 60

N. B. — Nếu vị nào mua về bán lẻ, hay là mua về uống thì hay viết thơ cho hãng nầy thì sẵn lòng gởi đến chỗ ở của chư vị hãng sai.

CÂN BẠI PHỤC KIỆN

Mỗi người đều biết rằng : Thuốc Pilules Pink nó hay bổ huyết. Trong các vị thuốc thiệt có một mình nó bổ huyết hơn hết cho nên có một ông danh-sư kia, khen nó mà nói rằng : *Mỗi khớn Pilule Pink là mỗi cục máu.* Tuy đã 20 năm nay thứ thuốc nầy có danh trong trào ngoài quận mặc lòng, mà cái sự nó bổ cân coi vọi ít người chưa rõ, chớ việc bổ huyết bổ cân đông giỏi cả hai.

Đời nầy là đời thiên-hạ đang đua chen làm ăn lực hạc, cho nên gân cốt phải hao mòn, bởi ấy cho nên ai ai cũng phải biết rằng cần có trong tay một vị linh-đơn rồi hay, làm cho những bọm bị chư hư bá tổn được trở nên khương cường tráng kiện.

Ta đã biết rằng: nội đám thầy thuốc đều rõ thuốc Pilules Pink hay bổ cân, nhưng vậy mà chưa đủ, ta ước sao cho mỗi người biết nó cho rõ, đặng mà tự chuyên tự trị, đặng có ngày nào vương mang bịnh hoạn để mà uống chẳng cần gì hỏi ai.

PILULES PINK
(Bổ huyết linh đơn)

Trong các tiệm thuốc có bán, có trữ tiệm thuốc của ông de MARI et LAURENT Pharmacie Normale, de Saigon.

Nam-việt Khách-lâu
HOTEL D'ANNAM
N° 30 Rue Charner et Catinat Saigon
HUỲNH-HUỆ-KÝ CHỦ TIỆM

Kính cùng qui khách rõ : kể từ 1er Juillet 1920 tôi mới dọn một tiệm ngủ hiệu là Hôtel d'Annam (Nam-việt Khách-lâu) cũng có dọn phòng ở [illegible] tiện cho quí khách.

Có thứ rượu mạnh Langon hiệu « BAC-CHUS » mới chơ lại Nam-kỳ lần thứ nhứt, ngon không có thứ rượu nào bằng.
Chỉ một minh hãng Denis Frères trữ mà thôi.

VỊ BINH THỞ

Phải uống thuốc
PULMOSÉRUM BAILLY.

Tại phổi mà HO, rồi sanh NÓNG LANH, RÁT HỌNG, NẶNG NGỰC, vì những người có tuổi thì lại HO NHIỀU, còn nhỏ thì lại sanh ra có BAN nầy BAN kia.

THUỐC

PULMOSERUM
BAILLY

Của ông Bailly, là một thứ thuốc hết sức hay, dễ mà trị những chứng như vậy.

Đã có dùng trong các Nhà thương, và mấy Sở-thuốc Langsa cũng đồng khen ngợi.

Có hơn ba muôn ông thầy ngoại-quốc cũng dùng nó.

Cách dùng : Một muỗng súp, sớm mai.
— id — buổi chiều.

Phải coi cho kỹ cái tên : PULMOSÉRUM BAILLY 15 Rue de Rome à Paris, kẻo lầm.
Có bán trong các Tiệm-thuốc Langsa.

GRAND MAGASIN DE Soieries TONKINOISES Gros et détail

MAISON TONKINOISE

DONG-THINH

Hanoi, 4 Rue de la Soie — Hanoi

PRIX TRÈS AVANTAGEUX POUR l'Achat en Gros

Bổn hiệu bán sỉ và bán lẻ đủ các hàng Pécky như Xuyến bông tiêu Nhiễn minh gò, Lương, The, Lượt lồng, Điệu minh bằng, các thứ Lụa, Lãnh trơn, Lãnh hẹp, Sa trơn, Sa hoa, v.v Hàng đen, trắng, màu hột gà, màu măng đều có bán hết thảy. Hàng tốt nước, tốt lắm mà tính giá lại rẻ.

Bổn hiệu xưa nay vẫn chuyên về nghề bán các hàng The, Lụa Bắc-kỳ (Soieries Tonkinoises), mua ngay tại chỗ làm ra, nên có thể tính giá thiệt hạ, để mấy nhà mua sỉ (en gros) đặng kiếm lời nhiều.

Lại nhận mua giùm (commission) các đồ Bắc-kỳ chế tạo ra như đồ đồng, đồ cần, đồ thêu đồ sơn theo kiểu Nhựt-bổn, mũ lá và các thứ đồ đan như yên ngựa, dây tây, dây tà, bớp (porte-feuilles) vân vân.

Hàng gởi theo lối lãnh hóa giao ngân (contre-remboursement) song gởi cho một chút tiền trước thì sẽ được trừ solo về cái phần đã trả trước đó, (*toute avance de fonds aura droit à une remise de 2olo.*)

Chư quí khách ở xa muốn lấy kiểu hàng (echantillons) hỏi giá hay là mua món gì xin cứ viết thơ lại, bổn hiệu sẽ hết sức làm cho đẹp quí ý.

Chủ nhân : Madame NGUYỄN-THỊ SÁU

Tiệm VẠN-HUÊ-VIÊN
« Aux Fleurs Réunies »
Ở đường Pellerin môn bài số 75

Bán hàng lụa đủ thứ, đồ để dùng điểm trang ăn mặc và tạp hóa.

Tiệm may tuyền thợ Bắc Nam khéo thượng hạng. Xin Đồng-bang quang cố.

Chủ nhơn : TRẦN-THIỆN-QUÍ.
cẩn khải.

Rượu chác hảo hạng của AUGUSTE MATTEI làm tại bên xứ Corse, đã ngon vô song mà lại ngọt vô cùng.

Ai mua thì phải hỏi cho đặng tên AUGUSTE MATTEI.

Rượu nầy nơi Đông-dương chỉ có một mình hãng Denis frères trữ mà thôi.

PHARMACIE SHANGHAI

Có trồng răng và thay con mắt

M. Triều-Cương, chủ-nhơn ở đường Marins số 183, Cholon, còn ở Saigon thì tiệm của M. J. Hà-kim-Tường, N° 9 Boulevard Galliéni và M. Cam-Lun N° 27 rue d'Adran có trữ bán các thứ thuốc của bổn đường

THƯỢNG-HẢI BẠCH-PHỤNG-HOÀN
(THUỐC ĐIỀU KINH DƯỠNG TỬ)

Phàm con người sanh ra đờn bà thì khác hơn đờn ông, là việc đường kinh và thai nghén sanh sảng, những việc đường kinh là phương cần nhứt cho việc thai nghén, nếu đường kinh thất thường thì khó mà có thai nghén cho đặng. Bởi nơi trong thì nhiễm lấy bịnh thất tình ngoài thì cảm đều lục dâm khiến nên khí huyết suy nhược, kinh nguyệt hoặc trồi, hoặc sục, hoặc bầm, hoặc đặc ra xôi xả, đi ngược lên, làm chứng thổ huyết, sanh bịnh nầy chứng kia là do nơi đường kinh nguyệt chẳng tốt mà ra, cho nên Bổn-đường chẳng hề tiết công mà tìm thuốc thượng hạng noi theo ớp trước mà để lại, chọn lựa phương thuốc điều kinh nầy, chọn ròng thuốc tốt mà bào chế nên thuốc « Thượng Hải Bạch-phụng-Hoàn » hễ dùng đến thì chơn nguơn đầy đủ, tự nhiên mạnh mẽ, không đau, sẽ có thai có nghén mới là lạ chớ.

TRỊ NHỮNG CHỨNG :

Kinh nguyệt hoặc trồi hoặc sục, huyết kinh ra nhiều, huyết băng ra xôi xả, bạch đái, bạch dâm, huyết bạch ra dâm dề, nhơn khí huyết hư lâm bậc đường kinh, làm đau bụng đau ruột, kinh nghịch hành thổ huyết, bí đái bí ỉa, phát nóng lạnh, xương cốt, mỏi tê, huyết kinh dợt hoặc bầm đen, nhơn hoành sanh nghịch sẩng thai ỵ (nhau) chưa ra, ngơi nhau sẩng hậu huyết ứ động khối đóng cụt trừng lên làm đau bụng, hoặc thai bịnh chẳng an, các chứng ấy đều dùng thuốc nầy uống với rượu thì thấy công hiệu, chẳng như đờn bà chưa con thì sẽ có thai, còn như có thai sẩng thai an thai, hoặc sanh đẻ rồi dùng thì càng hay hơn vì bổ ích khí huyết, những người ốm yếu dùng đến trở nên mập, thiệt là thuốc dưỡng tử vệ sanh của đờn bà hay hạng nhứt trong hoàn cầu.

Mỗi hộp bổn hoàn giá. . . 1$00
Mười hai hộp giá. 10 00

P. S. Nếu chư quí bà quí cô có bạch đái nhiều thì nên dùng thuốc nầy và thuốc bột thục (tẩy trị bách cái được) mỗi gói 0$20 thì bổn đường dám hứa chắc trong một tuần thì hết bịnh chẳng sai.

Thuốc bột nầy mỗi ngày rửa hai lần, mỗi lần dùng nửa gói pha với nước ấm chừng một lít mà hôm thì thấy thần hiệu, hãy mua thử sau mới rõ thuốc hay.

THUỐC TỔ PHÉ THẦN HIỆU

Thuốc nầy rất nhiệm mầu trị đàm lẹ lẳng tinh dịu, đả êm ái lại khoẻ hòa, phàm bịnh mới phát tức thì dùng đến trong giây phút liền thấy hiệu nghiệm vô cùng, thuốc nầy có rễ cây tùng (Thông) vô anh đào chọn với vị quí dược hiệp nên phương hay, chủ trị về chứng thương phong (cảm gió) mà sanh ho, hen đàm siễng, hoặc khạt ra máu, con nít nhơn phong hàng hơi thở nóng nảy, phế lao, phế nhiệt, tắc tiếng, đau xóc hông, lói tức, hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh thuộc về phổi, họng hông, mà sanh thì dùng thuốc nầy liền tiêu tán những đàm đặt, cuồn họng đặng thông, hoặc ban đêm ho ngủ không đặng dùng đến liền tảng đàm hạ khí hết ngứa họng êm ái nghỉ an, như thường, rõ ràng phương thuốc trị hung hộ phế bộ nhứt hạng hay không thuốc nào bì kịp, công hiệu rất linh nghiệm lẹ lẳng mau thông ngũ quan cửu khiếu.

CÁCH DÙNG

Trước khi dùng thuốc phải lắc ve thuốc cho thuốc trộn cho đều, mỗi ngày uống hộn lần, người lớn thì mỗi lần uống 2 muỗn café, cách ba giờ đồng hồ uống một lần, như bịnh giảm lần thì cùng giảm thuốc, còn con nít một hai tuổi cho uống 10 giọt, từ 2 tuổi đến 6 tuổi, uống 15 giọt từ sáu đến 11 tuổi uống 20 giọt, từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ việc uống hoài cho đến thiệt hết mới thôi, dừng có khi uống khi nghỉ sau mới rõ thuốc hay thượng phẩm.

Mỗi ve giá là . . . . 0$40

KHOÁN CHẤT THUY
(*Nước suối kim thạch*)

VICHY VICHY ÉTAT

PHÁP QUỐC TIẾN SỰ

VICHY CÉLESTINS

Có bán nguyên ve và nửa ve.

VICHY GRANDE-GRILLE trị bịnh đau gan và bịnh đàm.

VICHY HOPITAL trị bịnh thương tỉ, trường nhiệt

Hãy coi chừng đồ giả mạo, khi mua phải chỉ cho trúng thứ nước nào mình muốn dùng.

VICHY-ÉTAT DIỆU TỀ

SEL VICHY-ÉTAT [illegible] nước suối ấy mà ra. — Có [illegible]

PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3 hoàn thì dễ tiêu hóa.

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình đọa nước zít (*Mỗi khi chốc*)

Saigon — Imp. de l'Union
L'Administrateur Gérant : NGUYỄN-VĂN CỦA

Certifié le tirage à
Trois mille exempl.
Saigon le 17 Novembre 1920